

ת"פ 27018/01/22 - מדינת ישראל ע"י נגד משה איראם ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27018-01-22 מדינת ישראל נ' איראם(עציר)

ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד זוהר גיאת

המאשימה

נגד

משה איראם ע"י עו"ד אביחי חג'בי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשורת עבירות אלימות אותן ביצע כלפי אנשי ציבור שונים בחברה החרדית, במטרה לפגוע בהם בדרכים שונות ולהרתיעם מלקדם עמדות אמוניות ואידאולוגיות להן התנגד. העבירות בוצעו בעזרתו של מעורב נוסף, צעיר כבן 18 בשם אלחנן אורן (להלן: **אורן**), אשר פעל על פי הנחיות הנאשם וקיבל ממנו בעבור מעשיו סכומי כסף שונים.

ואלו האירועים אשר פורטו בכתב האישום:

אירוע ראשון

מר א"ל, יליד 1949, הוא רב אשר פעל במסגרת בד"צ העדה החרדית, ובמסגרת זו התיר להתקין במקוואות מתקן טיהור, אשר הנאשם התנגד לשימוש בו.

בסמוך ליום 14.9.21 פגש הנאשם באורן וביקש ממנו לגזור את זקנו של מר א"ל ולהעביר לו מסר מאיים, כי עליו לבטל את ההיתר ההלכתי שנתן לשימוש במתקן הטיהור, והבטיח לאורן כי ישלם לו בעבור זאת.

ביום 1.9.21 הגיע אורן אל משרדו של א"ל, כשהוא מצויד בגז מדמיע ומספריים ופניו מכוסים, תפס את זקנו של א"ל וגזר כמחציתו ויצא מהמקום, ואז חזר וצעק לעברו של א"ל כי "**זה מה שקורה למי שמתעסק עם מקוואות**" ונמלט מהמקום.

לאחר מכן פגש אורן בנאשם ומסר לו קווצת שער מזקנו של א"ל והנאשם שילם לו בתמורה למעשיו 2,000 ש"ח.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות סחיטה בכח ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

אירוע שני

גב' צ"ק היא רעייתו של מנהל עיתון חרדי, בו פורסמו קריאות תמיכה במתן חיסונים נגד נגיף הקורונה.

הנאשם התנגד למתן החיסונים, ועל כן, בסמוך ליום 10.9.21 ביקש מאורן לרסס את גב' צ"ק בגז פלפל ולאמר לה, כי **"זה מה שקורה למי שמתעסק עם עם ישראל"**, מסר לו את כתובת דירתה של גב' צ"ק והזהיר אותו כי יש במקום מצלמה.

ביום 10.9.21 פעל אורן על פי הנחיות הנאשם, הגיע לדירתה של צ"ק והקיש על הדלת. נכדתה בת השמונה של צ"ק פתחה את הדלת ואורן ביקש ממנה כי תקרא לסבתה. כאשר הגיעה גב' צ"ק ביקש ממנה אורן כי תקרב אליו וכאשר עשתה כן ריסס לעברה גז פלפל ונמלט מהמקום. כתוצאה נגרמו לגב' צ"ק ולנכדתה צריבה בעיניים.

בעקבות המעשה שילם הנאשם לאורן 200 ש"ח.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

אירוע שלישי

מר מאיר פרוש מכהן כחבר כנסת לאורך מספר שנים מטעם מפלגות חרדיות, ואף היה סגן שר ושר במספר ממשלות, והנאשם ראה בו כמי שפגע בציבור החרדי בפעילותו זו. בשל כך, בסמוך ליום 13.9.21 ביקש הנאשם מאורן לגזוז את זקנו של מר פרוש בעבור תשלום, ונתן לו סכום של 1,000 ש"ח.

ביום 13.9.21 בבוקר יצא פרוש מביתו לתפילה בבית הכנסת, ואורן ניגש אליו, שאל אותו אם הוא חבר הכנסת פרוש, תפס בזקנו, גזר במספרים קווצת שערות מהזקן, וגרם לחתך במעילו. פרוש צעק ודחף את אורן, ואורן נמלט מהמקום.

לאחר מכן שילם הנאשם לאורן בעבור מעשיו סכום נוסף של 1,000 ש"ח, מעבר למקדמה אותה שילם.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות.

אירוע רביעי

לנאשם היתה מחלוקת אידיאולוגית ואמונית עם הרב א"ש ז"ל, והנאשם סבר כי רפורמות שונות אותן קידם פגעו בעם ישראל. בשל כך, ביקש הנאשם מאורן לרסס על מצבתו של הרב המנוח צבע שחור ולהדביק עליו כרוז ("פשקוויל") אותו ביקש מאורן להדפיס לשם כך, וכן ביקש ממנו לצלם את המעשה. הנאשם ביקש לעשות כן בסמוך למועד אזכרתו של הרב א"ש, בה היו צפויים להשתתף אנשים רבים.

כמו כן הנאשם ביקש מאורן למסור בבתייהם של שבעה רבנים בעיר בני ברק מעטפות ובהן מכתבים אשר תכנם כלל מסר מאיים, וכל זאת בעבור תשלום. לשם ביצוע המשימה נתן הנאשם לאורן סכום של 400 ש"ח לצורך הדפסת הכרוז ורכישת סוללה למצלמה, וכן הנחה אותו היכן נמצא קברו של הרב א"ש ז"ל בעיר בני ברק.

ביום 26.11.21 הגיע אורן באישון לילה לבית הקברות בו נקבר הרב א"ש, ובהכוונה טלפונית של הנאשם ושל אדם אחר הגיע אל קברו וריסס את מצבתו בצבע שחור, הדביק עליו את הכרוז האמור וצילם את הקבר לאחר השחתתו. הכרוז כלל ביטויים קשים כלפי המנוח, ובכללם **"איש השטן"** ונכתב בו כי המנוח **"הכניס את טומאת הצינונות העמלקית ימש"ו לתוככי החרדים"** וכי **"חטא והחטיא את הרבים בערמומיות נוראה"** ועוד.

הנאשם שילם לאורן בעבור מעשיו סכום של 500 ש"ח.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של השחתת פני מקרקעין, פגיעה בכבוד המת וניסיון איומים.

אירוע חמישי

הרב ס', יליד שנת 1944, הוא רב שכונה בעיר בני ברק וכן משמש אב בית דין בבית הדין של הרב קרליץ, ובמסגרת תפקידו תמך במתן חיסונים, ואילו הנאשם התנגד לכך, וביקש להשפיע על הרב לשנות את עמדתו בענין זה.

במועד סמוך לחודש ספטמבר 2020 שלח הנאשם אדם אחר על מנת שיתקוף את הרב ס', וכאשר יצא הרב בשעת בוקר מביתו, על מנת לאמר סליחות, אותו אדם תפס את הרב בדש בגדו וניסה לגזור את זקנו. הרב צעק על התוקף והבריח אותו מהמקום יחד עם עובר אורח שנחלץ לעזרתו.

בסמוך ליום 9.12.21 שלח הנאשם אדם אחר אשר הדביק על דלת ביתו של הרב ס' מכתב איומים בקשר לחיסוני הקורונה. בין היתר נכתב שם **"רצחתם את אחותי בחיסונים! עכשיו אתם באים לרצוח את הילדים. סופך קרב, גואל הדם"**.

מעשיו של הנאשם גרמו לרב ס' לפחד ובהלה וכן לחשוש לביטחונו בעת שיצא מביתו בשעות בוקר מוקדמות ובשעות הערב.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש וסחיטה באיומים.

המסגרת הדיונית

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו, והוסכם כי המאשימה תעתור לעונש עיקרי של ארבע שנות מאסר, הכולל הפעלת מאסרים מותנים שלחובת הנאשם, ואילו הנאשם יטען על פי הבנתו.

להשלמת התמונה אוסיף, כי במקור הוגש כתב האישום נגד הנאשם ונגד אורן במאוחד בהליך זה, אך בהמשך עניינו של אורן הופרד, והוא הודה והורשע בפני מותב אחר והטיעונים לעונש בעניינו נדחו עד לקבלת תסקיר (ת"פ 1529-09-22, קבוע ליום 22.6.23).

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה טען, כי מדובר בעבירות יחודיות בחומרתן, אשר בוצעו מתוך מניע אידאולוגי קיצוני ופגעו באישי ציבור מתוך כוונתו של הנאשם לכפות על אחרים את השקפת עולמו. בטיעונו הפנה התובע להשפלה הנובעת מקיצוץ זקנו של אדם, ולחומרה היתרה שבתקיפת חבר כנסת. עוד הפנה לחומרה שבהשחתת הקבר המתוארת באירוע הרביעי ועל ההשפעה שלה על ציבור רחב.

לעניין שיקולי הענישה האינדיבידואליים טען התובע, כי יש להביא בחשבון את הודאת הנאשם אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי ומנעה מהמתלוננים את הקושי הכרוך במתן עדות. מנגד ביקש התובע להביא בחשבון עברו הפלילי של הנאשם, אשר כבר הורשע במעשים דומים ואת המאסרים המותנים שלחובתו. לאור אלה טען, כי יש להשית על הנאשם ארבע

שנות מאסר וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם עונש אחד על כלל מעשי הנאשם. בנוסף טען, כי מראש היה ראוי לייחס לנאשם מעשי שידול ולא ביצוע בצוותא ומשנקבע כי הוא מבצע בצוותא אזי יש להביא בחשבון שהנאשם לא ביצע בעצמו את מעשי האלימות. עוד טען כי, מעשי האלימות שבוצעו אינם ברף החומרה הגבוה, בוצעו ללא תחכום או תכנון רציני והנזקים שנגרמו, או שהיו עלולים להיגרם, הם קטנים יחסית. בהקשר זה טען, כי המאשימה לא הביאה ראיות ביחס לנזק הנפשי שנגרם למתלוננים.

ביחס לנאשם הפנה לרקע הנפשי שלו וטען כי קיימת קרבה לסייג פלילי וציין בהקשר זה תיקים ישנים של הנאשם שנסגרו בשל כך וטען שהדבר משליך על העונש. עוד הפנה לכך שהנאשם אב לשישה ומעצרו הממושך הביא לקשיים כלכליים על משפחתו. בנוסף, הפנה לכך שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביא לחיסכון בזמן שיפוטי ולכך שלא יהיה צורך בשמיעת העדים. ביחס למאסרים המותנים טען כי הם אינם מידתיים ובכל מקרה ביקש שיופעלו באופן חופף לעונש שיגזר.

לאור אלה, ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

שני הצדדים הגישו פסיקה כתמיכה לטענותיהם.

הנאשם לא ביקש לומר דבר.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש את גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, אליו אתייחס בהמשך.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים מלפני עשור. מהמסמכים עולה כי הנאשם סובל מבעיות נפשיות, ועל מנת שלא לפגוע בפרטיותו לא ארחיב בנושא זה. עם זאת אציין, כי עולה שהנאשם סובל, בין היתר, מדחף כפייתי להתעמת עם אנשים על רקע הלכתי.

מתחם העונש ההולם

חמשת האירועים בהם הורשע הנאשם מהווים מסכת אלימה של מעשי אלימות, כנגד הגוף והרכוש, שמטרתה פגיעה באנשי ציבור מהמגזר החרדי, אשר הנאשם חלק על השקפת עולמם: בשלושה מקרים שלח הנאשם אדם אחר לגזוז את זקנו של הקרבן, כנקמה על פעילות ציבורית שלא נשאה חן בעיניו (אם כי במקרה האחרון המעשה לא הושלם) ולאחד מהם שיגר מכתב איומים שהודבק על דלת ביתו. במקרה אחד שיגר הנאשם את שלוחו לרסס בגז מדמיע אשה, שכל חטאה היה שבעלה ניהל עיתון בו עלו פרסומים בזכות חיסוני הקורונה, ובמקרה אחד שלוחו השחית קברו של רב שהנהיג קהילה גדולה והדביק עליו כרוז ובו השמצות בשפה בוטה, וזאת בסמוך למועד אזכרתו, על מנת לוודא שמוקירי זכרו של אותו רב יחשפו לקבר המושחת כאשר יעלו לקבר.

אמנם עיקר המעשים בוצעו בסמיכות זמנים, ויש לכולם קו משותף, שהוא המניע האידיאולוגי והכוונה לכפות על אחרים השקפת עולם קיצונית ומחמירה ולהאבק באנשי ציבור המובילים גישה מתירנית מדי לטעמו של הנאשם, אך מנגד בכל אחד מהמקרים היה קרבן אחר, אשר הפגיעה בו עומדת בפני עצמה. משכך, אקבע מתחמי עונש הולם נפרדים לכל

אחד מהמקרים.

אירועים ראשון, שלישי וחמישי - גזיזת הזקנים

המקרים מושא האירועים הראשון, השלישי והחמישי דומים לזה, ועניינם גזיזת זקנו של אדם חרדי בשל מחלוקת אמונית ואידיאולוגית (או ניסיון לגזיזת הזקן), ובאחד המקרים הנאשם הדביק על דלת ביתו של הקרבן מכתב איומים לאחר מכן. מצאתי טעם בטיעונו של ב"כ המאשימה, בדבר המימד המשפיל והמבזה שבגזיזת הזקן. גידול זקן הוא נוהג במגזר החרדי, וגזיזת זקן חורגת מאוד מ"סתם" פגיעה במראהו החיצוני של הקרבן. הגם שלא מדובר במעשה אלים מאד במובן הפיזי הרי שההשפלה והביזוי שבמעשה מחייבים הטלת עונש מחמיר בצידו. ר' בהקשר זה בע"פ 5458/09 פלוני (22.2.10):

בית המשפט הוא שומר כבוד הבריות גם באכיפה הפלילית ועליו ליתן ביטוי, משקל וממד ערכי ליחס לזולת.

כידוע, לזקן יש משמעות גדולה ביהדות הן בהיבט ההלכתי והן בהיבט התרבותי היסטורי ור' בהקשר זה את הציווי המקראי "ולא תשחית את פאת זקנך" (ויקרא י"ט:כ"ז). כן ר' בספר שמואל ב פרק י', שם מסופר על שלוחיו של דוד המלך שחוו השפלה בדמות גזיזת זקניהם והשחתת בגדיהם משום שנחשדו כמרגלים.

ד וַיִּקַּח חֲנוּן אֶת-עֶבְדֵי דָוִד, וַיְגַלַּח אֶת-חֲצֵי זָקָנָם, וַיִּכְרֹת אֶת-מַדְיָיָהֶם בַּחֲצִי, עַד שְׁתוּתֵיהֶם; וַיִּשְׁלַחֵם. ה וַיִּגְדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם, כִּי-הָיוּ הָאֲנָשִׁים נְכַלְמִים מְאֹד; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִּירוּחוֹ, עַד-יִצְמַח זָקְנְכֶם וְשִׁבְתֶּם.

על כך יש להוסיף כי גזיזת זקנו של אדם המתנגד לכך עלולה להסתיים בפגיעה, גם אם לא מכוונת, במהלך המאבק, בשל השימוש במספרים.

ומעבר להשפלה והביזוי, המעשה פוגע בתחושת הביטחון האישי של הקרבן, ומותיר בו חותם שלא במהרה ימחה.

הסניגור טען, כי יש להביא בחשבון לזכות הנאשם כי לא ביצע בעצמו את המעשים: לטעמי לא זו בלבד שאין מדובר בנתון מקל, אלא שמדובר בנתון מחמיר, שכן הוא מלמד על כך שמדובר במעשה שתוכנן מראש ובקור רוח, תוך מודעות לחומרת המעשה והשלכותיו, תוך שהנאשם בודד עצמו מקורבנותיו. יתרה מזאת, הנאשם לא רק חטא בעצמו, אלא החטיא את אורן, אשר פעל על פי הוראותיו, ומצא עצמו נאשם בהליך פלילי (וכן הפעיל אדם נוסף אשר זהותו אינה ידועה).

ר' בהקשר זה 559/22 יחיא (14.3.23):

בנסיבות מסוימות, ניתן אף לומר כי ניצול מעמדו של אדם, כספו, או קשריו החברתיים כדי לרתום אחרים לעבירות שהוא חפץ בביצוען, ראוי שייזקף דווקא לחובתו של אותו אדם, אשר גרם במעשיו להרחבת מעגל מבצעי העבירה.

אני ער לכך ששלושת המעשים אינם זהים זה לזה, אך באיזון הכולל, אקבע מתחמי עונש דומים לכולם. בהקשר זה הבאתי בחשבון, כי אמנם באירוע מושא האירוע החמישי מדובר בניסיון לגזיזת זקן, אשר לא הושלם, אך מנגד הנאשם שלח לקרבנו מכתב איומים כשנה לאחר המעשה. לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם כל אחד מהמקרים בנפרד, הוא

מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים ועונשים נלווים.

אירוע שני - ריסוס גז פלפל

באירוע השני, הנאשם שלח את אורן לרסס אשה בגז פלפל, משום שבעלה ניהל עיתון אשר פורסמו בו אמירות שהנאשם התנגד להן. אורן פעל על פי ההנחיה ותקף את האשה בביתה, כאשר נכדתה לצידה. המעשה גרם לאשה ולנכדתה בת השמונה לצריבה בעיניים. המעשה מתאפיין במספר מאפייני חומרה, ובהם הבחירה לפגוע באישה מבוגרת כקרבתן כעונש על "חטאי" בעלה, אשר העז לתמוך במתן חיסונים לנגיף הקורונה בניגוד לדעתו של הנאשם, הפגיעה בילדה תמימה בת שמונה, שנקלעה למקום וביצוע המעשה בביתה של האשה. כמו כן, כפי שציינתי למעלה, הביצוע באמצעותו של אדם אחר הוא נתון המלמד על כך שמדובר במעשה שבוצע לאחר תכנון ומחשבה.

על כף אוסיף, מדובר בהתנהגות בריונית ושלוחת רסן, אשר לא ניתן לקבלה, וחובה להציב בצידה עונש מכביד ומרתיע, אשר ישקף הן את חומרת המעשה והן את הצורך להעביר את המסר בדבר הפסול שבו.

לפיכך מתחם העונש ההולם אירוע זה הוא מאסר, לתקופה שבין שנה לשנתיים.

אירוע רביעי - חילול הקבר ואיומים

באירוע הרביעי, הנאשם שלח את אורן לרסס צבע על מצבתו של אדם ולהדביק עליה כרוז (פשוטויל) ובו דברי בלע כלפי המנוח, בשפה בוטה. הנאשם אף תיזמן את המעשה בסמוך ליום השנה לפטירת המנוח, על מנת לוודא שבני משפחתו של הרב א"ש, מקורביו ומוקירי זכרו יחשפו למעשיו.

גם כאן מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה, שהרי גם פגיעה ברכוש היא מעשה אלימות - ובמיוחד דברים אמורים מקום בו מטרת הפגיעה ברכוש היא לפגוע ברגשותיהם של אחרים ובכבודו וזכרו של המת. על כך אוסיף כי מעשיו של הנאשם נועדו לפגוע בבני משפחתו ומוקירי זכרו של המנוח, אשר גם לשיטתו של הנאשם לא חטאו בדבר, מלבד רצונם לחלוק לו כבוד ביום השנה לפטירתו. ר' בהקשר זה בע"פ 8469/99 אסקין (1.1.01):

יש לזכור כי חילול של חלקת קבר או השחתתה נושאים עמם פוטנציאל לפגיעה במעגל רחב של נפגעים, שהפגיעה בהם איננה נגזרת מהזהות המסוימת של הנפטר שקברו חולל. אכן, השחתת קבר פוגעת לא רק בזכרו של אדם פלוני וברגשותיהם של הקרובים לו, אלא גם ברגשותיהם של רבים אחרים הפוקדים את בית העלמין, אשר חזותו המכובדת של המקום חשובה להם כחלק מהביטוי - הפרטי והציבורי - של שמירה על כבוד המת ועל כבוד החיים, מוקירי זכרו.

וכן בבג"צ 52/06 (29.10.08):

החשיבות החברתית המיוחסת לכיתוב על מצבת הנפטר, והמשמעות הפרטית והכללית הניתנת לכך הן ביחס לנפטר עצמו, הן ביחס לבני משפחתו והן ביחס לציבור הרחב, משתקפת בפסיקת בתי המשפט לאורך השנים. הקבר והמצבה מסמלים את הקשר הנותר בין הנפטר לבין קרוביו ואוהביו ובינו לבין הציבור הרחב; משמעותם בתפיסה הדתית והרגשית של בני האדם מסמלת את הקשר בין עולם החיים לעולם המתים, ואת המשכיות הדורות ומחזוריות החיים. כדברי השופט ברק בפרשת קסטנבאום:

"כבוד האדם אינו רק כבודו של אדם בחייו. זהו גם כבודו של אדם לאחר מותו, וזהו גם

כבודם של יקיריו השומרים את זכרו בלבם. כבוד זה מתבטא, בין השאר, בעצם הצבתה של המצבה, בביקורים בבית הקברות בימי זיכרון, ובטקסי ציבור ובטיפוח הקבר. זהו אותו קשר - לעיתים רציונלי ולעיתים בלתי רציונלי - בין החיים לבין המתים... זהו הביטוי החיצוני המשקף את הקשרים הפנימיים בין הדורות" (עמ' 523 לפסק הדין. כן ראו עמ' 519-520).

ואחזור על שהערתי ביחס למעשיו האחרים של הנאשם, כי גם ארוע זה מתאפיין בתכנון מוקדם, המתבטא בשיגורו של אורן לביצוע העבירה, והכנת הכרוז מראש.

בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד חצי שנה מאסר ממש.

באירוע זה יוחס לנאשם כי לצד חילול הקבר, הוא הורה לאורן לשגר מכתבי איומים לרבנים שונים, אך לא עולה מעובדות האיטום כי המכתבים הגיעו ליעדם. מעבר לכך, בכתב האיטום לא נכלל תכנם של המכתבים וקשה להעריך את מידת הפגיעה שיכלה להגרם לנמענים, לו היו המכתבים מגיעים אליהם. בנסיבות אלו, אצא מהנחה כי מדובר באיומים ברף הנמוך וכי הנמענים לא קיבלו את המכתבים, ועל כן העונש שאטיל בצד המעשה יבלע בעונש שבצד חילול הקבר ולא אטיל בגינו עונש נוסף.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1977, נשוי ואב לשישה ילדים, חמישה מהם קטינים.

לחובת הנאשם שתי הרשעות משנת 2021 בעבירות איומים - אשר שתיהן קשורות לרצונו לכפות על אחרים בדרכי אלימות את אמונותיו והשקפת עולמו: במקרה אחד איים הנאשם על קצין צבא בכיר (ראש אגף כח אדם) בשל התנגדותו למדיניות הגיוס ובמקרה השני איים על צעיר חרדי שבחר להתגייס למשטרה. בגין העבירה הראשונה נדון למאסר מותנה של חודשיים ובגין ההרשעה השניה נדון למאסר של חודש ומאסר מותנה של עשרה חודשים - ושני המאסרים חבי הפעלה.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, ולאור נתונים שעלו, הוזמנה (ביוזמת בית המשפט) חוות הדעת פסיכיאטרית, בה נקבע כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. מחוות הדעת עלו נתונים שונים ביחס לנאשם, אשר לא ארחיב ביחס אליהם, על מנת לשמור על פרטיותו, אך אציין כי בשנת 2010 נזקק לאשפוז קצר על רקע מצבו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר לבד מקבלת האחריות למעשים, היה בה לחסוך מקרבנות מעשיו את הקושי הכרוך במתן עדות - ובשים לב לאופי המעשים ולכך שנפגעי המעשים משתייכים כולם למגזר החרדי, יש לנתון זה משמעות רבה.

כמו כן הבאתי בחשבון נתונים אישיים של הנאשם ובכללם היותו אב לחמישה קטינים התלויים בו, וכן מצבו הרפואי.

מנגד הבאתי בחשבון, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות במעשים דומים, בגינן הוטלו עליו מאסרים מותנים. נראה,

כי הנאשם פירש את ההקלה עמו במקרים הקודמים כרשות להמשיך ולנסות לכפות על אחרים בדרכים אלימות את עמדותיו והשקפת עולמו. עוד הבאתי בחשבון את הרקע למעשים ואת התייחסותו של הנאשם להם. גורמים אלו, לצד נתוניו האישיים של הנאשם ופירוט התייחסותו לעבירות כפי שעלה בחוות הדעת הפסיכיאטרית, מעלים חשש כי קיים סיכון שהוא ישוב ויבצע מעשים דומים בהמשך, ועל כן יש משקל לרכיב ההרתעה בעניינו.

בשים לב לאלה, אשית על הנאשם עונש בצד הנמוך-בינוני של המתחמים אותם קבעתי, תוך חפיפה מסויימת בין העונשים. לצד זאת, אפעיל את המאסרים המותנים שלחובת הנאשם, בחפיפה חלקית לעונש העיקרי.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלוש שנים מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 21.12.21, גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של עשרה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 8002-07-19 ביום 13.5.21 וכן מאסר מותנה של חודשיים אשר הושת על הנאשם בת"פ 18993-06-17 ביום 1.2.21. עונשים אלו יופעלו בחופף זה לזה, ומתוכם ששה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' והיתרה בחופף לו, כך שסך הכל יישא הנאשם במאסר של שלוש שנים וחצי.
- ג. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא פשע.
- ד. שלושה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא עוון (לרבות אלימות נגד הרכוש) או קשר לפשע.
- ה. פיצוי לנפגעי העבירה באירועים הראשון, השלישי והחמישי בסך 15,000 ש"ח כל אחד. הסכום ישולם עד ליום 1.7.23.
- ו. פיצוי לשתי נפגעות העבירה באירוע השני (גב' צ"ק ונכדתה) בסך 15,000 ש"ח כל אחת. הסכום ישולם עד ליום 1.7.23.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הקנס והפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.